

GEWONE ZITTING 2019-2020

16 SEPTEMBER 2020

**BRUSSELS
HOOFDSTEDELIJK PARLEMENT**

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

**tot uitbreiding van het aantal losloopzones
voor honden en tot versterking van de
coördinatie gemeente-Gewest op dat gebied**

VERSLAG

uitgebracht namens de commissie
voor het Leefmilieu en de Energie

door de heer Jonathan de PATOUL (F)
en mevrouw Aurélie CZEKALSKI (F)

Aan de werkzaamheden van de commissie hebben deelgenomen:

Vaste leden: mevr. Leila Agic, de heer Martin Casier, mevr. Véronique Jamoulle, mevr. Ingrid Parmentier, de heer Tristan Roberti, mevr. Aurélie Czekalski, mevr. Viviane Teitelbaum, de heer Jonathan de Patoul, mevr. Marie Nagy, mevr. Caroline De Bock, de heer Youssef Handichi, mevr. Lotte Stoops, mevr. Cielkje Van Achter, mevr. Hilde Sabbe.

Andere leden: mevr. Victoria Austraet, mevr. Bianca Debaets, mevr. Anne-Charlotte d'Ursel, de heer David Weytsman.

Zie:

Stuk van het Parlement:

A-102/1 – 2019/2020: Voorstel van resolutie.

SESSION ORDINAIRE 2019-2020

16 SEPTEMBRE 2020

**PARLEMENT DE LA RÉGION
DE BRUXELLES-CAPITALE**

PROPOSITION DE RESOLUTION

**visant à augmenter le nombre d'espaces
de liberté pour les chiens et à renforcer
la coordination commune-Région
dans ce domaine**

RAPPORT

fait au nom de la commission
de l'environnement et de l'énergie

par M. Jonathan de PATOUL (F)
et Mme Aurélie CZEKALSKI (F)

Ont participé aux travaux de la commission :

Membres effectifs : Mme Leila Agic, M. Martin Casier, Mmes Véronique Jamoulle, Ingrid Parmentier, M. Tristan Roberti, Mmes Aurélie Czekalski, Viviane Teitelbaum, M. Jonathan de Patoul, Mmes Marie Nagy, Caroline De Bock, M. Youssef Handichi, Lotte Stoops, Cielkje Van Achter, Hilde Sabbe.

Autres membres : Mmes Victoria Austraet, Bianca Debaets, mevr. Anne-Charlotte d'Ursel, M. David Weytsman.

Voir :

Document du Parlement :

A-102/1 – 2019/2020 : Proposition de résolution.

I. Inleidende uiteenzetting van de heer David Weytsman en mevr. Bianca Debaets, mede-indieners van het voorstel van resolutie

De heer David Weytsman wijst op het grote aantal honden in Europa en Brussel. De positieve effecten van dit huisdier staan buiten kijf. Dat is nog eens gebleken tijdens de recente lockdown. Op dit ogenblik beschikken de honden in ons Gewest over te weinig losloopzones om zich naar hartenlust te kunnen uitleven. Krachtens het gewestelijk parkreglement moeten de honden aan de leiband worden uitgelaten, behalve op de plaatsen waar ze vrij mogen rondlopen. Ons Gewest telt een vijftigtal dergelijke plaatsen, maar ze zijn doorgaans te klein en zelden gesloten, wat toch meer aangewezen is. Er is een overlegde strategie nodig om het aantal losloopzones met de helft te verhogen.

Mevrouw Bianca Debaets benadrukt de positieve effecten van het hondenbezit, vooral voor de vele alleenstaanden in Brussel. Het bevordert de sociale cohesie en verzacht het gevoel van eenzaamheid. Aangezien de gewestelijke parken uitgestrekt zijn, zou het niet moeilijk mogen zijn om, in overleg met de buurtcomités en de gemeentelijke overheden, het aantal losloopzones te verhogen. Het is belangrijk dat de bevolking weet waar die zones zich bevinden. Goede communicatie is dan ook aangewezen.

II. Algemene bespreking

Mevrouw Cieltje Van Achter staat volledig achter het voorstel van resolutie. Het is belangrijk dat mensen en dieren meer ruimte kunnen hebben om zich te ontspannen en van de natuur te genieten. De losloopzones voor honden zijn belangrijk voor de Brusselaars, die vaak klein behuisd zijn. Er moeten dus meer losloopzones worden aangelegd in de wijken.

Véronique Jamouille is het eens met de indieners dat honden positieve effecten hebben op de gezondheid van hun baasjes en de sociale cohesie bevorderen. Ze vindt de geformuleerde verzoeken evenwel buitensporig, want het Gewest telt weliswaar veel groene ruimten, maar ze zijn slecht verdeeld over het grondgebied. Het voorstel strekt ertoe de eigenaars van honden te bevoordelen ten nadele van andere bezoekers van de parken. Wanneer grote honden vrij rondlopen in de losloopzones, maken niet alleen de ouders van jonge kinderen, maar ook de baasjes van kleine hondjes zich zorgen. Ze kunnen ook de flora en fauna beschadigen, vooral in het Zoniënwoud. Daarom zal de spreker tegen het voorstel van resolutie stemmen.

Mevrouw Lotte Stoops is ook tegen het voorstel, om dezelfde redenen als mevrouw Jamouille. Wandelaars zonder hond mogen niet benadeeld worden, aangezien er in sommige wijken van het Gewest weinig parken zijn. Leefmilieu Brussel zou evenwel beter kunnen communiceren over de losloopzones. Er zij, tot slot, gewezen op de inspanningen die de gemeenten hebben geleverd om het de honden naar hun zin te maken in de parken.

I. Exposé introductif de M. David Weytsman et Mme Bianca Debaets, coauteurs de la proposition de résolution

M. David Weytsman souligne le nombre important de chiens en Europe et à Bruxelles. Les bienfaits apportés par cet animal domestique ne sont plus à démontrer. La récente période de confinement l'a encore prouvé. A l'heure qu'il est, les chiens disposent de trop peu d'espaces de liberté dans notre Région, pour gambader à loisir. Le règlement relatif aux parcs régionaux oblige à promener les chiens en laisse, sauf dans les espaces de liberté. Notre Région compte une cinquantaine de tels espaces, mais ils sont généralement trop petits et rarement clôturés, ce qui est plus indiqué. Il faudrait une stratégie concertée pour augmenter de moitié le nombre de ces espaces.

Mme Bianca Debaets met en avant les bienfaits de la possession d'un chien, en particulier pour les nombreux isolés qui vivent à Bruxelles. Cela contribue à la cohésion sociale et atténue le sentiment de solitude. Les parcs régionaux étant vastes, il ne devrait pas être difficile d'accroître le nombre d'espaces de liberté, en concertation avec les comités de quartier et avec les autorités communales. Il est important que ces espaces soient connus de la population ; la communication a donc ici son intérêt.

II. Discussion générale

Mme Cieltje Van Achter appuie pleinement la proposition de résolution. Il est important que les gens et les animaux puissent avoir plus d'espaces pour se détendre, profiter de la nature,... Ces espaces de liberté pour les chiens sont importants pour les Bruxellois qui souvent habitent dans des petits logements, il est important d'en avoir plus dans les quartiers.

Mme Véronique Jamouille partage le point de vue des auteurs selon lequel un chien est bon pour la santé de son maître et pour la cohésion sociale. Néanmoins, les demandes formulées lui paraissent excessives, car, s'il est vrai que la Région compte de nombreux espaces verts, ils sont mal répartis sur le territoire. La proposition a tendance à privilégier les possesseurs de chiens au détriment des autres usagers des parcs. Quand de grands chiens s'élancent dans les espaces de liberté, ils inquiètent les parents de jeunes enfants, mais aussi les maîtres de petits chiens. Ils peuvent aussi endommager la faune et la flore, notamment en forêt de Soignes. L'oratrice votera donc contre la proposition de résolution.

Mme Lotte Stoops est également en défaveur du texte discuté, pour les mêmes raisons que Mme Jamouille. Il ne faudrait pas léser les promeneurs qui n'ont pas de chiens, tant les parcs sont assez rares dans certains quartiers de la Région. On peut cependant admettre que Bruxelles-Environnement devrait communiquer davantage au sujet des espaces de liberté. Enfin, il faut rappeler les efforts consentis par les communes pour accueillir les chiens dans leurs parcs.

Mevrouw Ingrid Parmentier deelt de mening van mevrouw Jamouille over de positieve effecten van het hondenbezit, maar ook over de hinder die honden in de groene ruimten kunnen veroorzaken. Het is dan ook nuttig om goed afgebakende zones aan te leggen, die bij voorkeur afgesloten zijn en waar de honden vrij kunnen spelen zonder de andere gebruikers te storen, en om die zones zorgvuldig te kiezen, teneinde de impact op de biodiversiteit te beperken. Mevrouw Parmentier is tegen het voorstel, gelet op het kleine aantal en de bescheiden omvang van de parken in bepaalde wijken van het Gewest. Zoals mevrouw Stoops er al op gewezen heeft, is de communicatie weliswaar voor verbetering vatbaar, maar het Gewest houdt rekening met de wensen van de eigenaars van honden via onder meer een projectoproep tot de gemeenten om losloopzones aan te leggen.

De heer Jonathan de Patoul wijst erop dat het Gewest al zorgt voor het welzijn van de honden, met name door de losloopzones aan te duiden op een kaart die door Leefmilieu Brussel wordt uitgegeven. De gemeenten kunnen een subsidie tot 7.000 euro krijgen om maatregelen te treffen die worden opgesomd in een gewestelijke projectoproep, waaronder het aanleggen van een losloopzone. Het voorstel lijkt hem dan ook overbodig.

De heer David Weytsman repliceert dat precies in de wijken met het kleinste aantal groene ruimten, in het noorden en westen van het Gewest, de vraag naar losloopzones het grootst is. Daar zijn de sociale spanningen, maar ook de door honden veroorzaakte hinder het meest voelbaar. In die context is het voorstel van resolutie volledig relevant.

De meerderheid wil het belang van de kwestie niet inzien. Ze erkent wel dat in het voorstel een aantal correcte vaststellingen worden gedaan. De heer Weytsman is dan ook bereid het voorstel te wijzigen, opdat er eindelijk acties kunnen worden ondernomen. Sommige losloopzones dienen heraangelegd te worden. Dat kan niemand ontkennen. De spreker betreurt dat de meerderheid een voorstel van de oppositie met een zeker automatisme verwerpt, hoewel de kwaliteiten ervan voor de hand liggen.

Mevrouw Bianca Debaets deelt de teleurstelling van de heer Weytsman. Het nut van het voorstel spreekt voor zich. Iedereen erkent dat honden positieve effecten voor hun baasjes hebben en dat het gebruik van de losloopzones strikt geregeld moet worden. Als die zones goed aangelegd en afgesloten zijn, is iedereen - niet alleen de baasjes van de honden - tevreden. In dat geval is er geen echt conflict tussen de gebruikers. Voorts is de projectoproep tot de gemeenten, die als wondermiddel wordt voorgesteld, helemaal niet nieuw, maar die dateert van de vorige zittingsperiode. De huidige regering legt geen enkele nieuwe klemtoon. De aangekondigde verwerping van het voorstel van resolutie is niets anders dan een laag politiek spelletje.

Mme Ingrid Parmentier partage l'opinion de Mme Jamouille quant aux bienfaits, mais aussi aux désagréments que peuvent occasionner les chiens dans les espaces verts. Il est donc en effet utile d'aménager des espaces bien définis, de préférence clôturés, où les chiens peuvent s'ébattre en toute liberté sans gêner les autres utilisateurs et de bien les choisir afin de limiter les effets sur la biodiversité. Mme Parmentier est défavorable à la proposition, vu la rareté et la taille modeste des parcs dans certains quartiers de la Région. Comme l'indiquait Mme Stoops, la communication est certes perfectible, mais la Région est sensible aux souhaits des propriétaires de chien, entre autres par le biais d'un appel à projets lancé aux communes pour aménager des espaces de liberté.

M. Jonathan de Patoul assure que la Région veille déjà au bien-être des chiens, notamment en répertoriant les espaces de liberté sur une carte publiée par Bruxelles Environnement. Les communes peuvent obtenir un subside allant jusqu'à 7000 EUR pour entreprendre des mesures énumérées dans un appel à projets régional, dont l'aménagement d'un espace de liberté. La proposition apparaît donc superflue.

M. David Weytsman rétorque que c'est précisément dans les quartiers les moins dotés d'espaces verts, dans le nord et l'ouest de la Région, que la demande d'espaces de liberté est la plus forte. C'est là que les tensions sociales, mais aussi les désagréments causés par les chiens, sont les plus palpables. C'est donc dans ce contexte que la proposition de résolution prend tout son sens.

La majorité ne veut pas comprendre l'importance de cette question. Elle reconnaît pourtant que la proposition pose de bons constats. M. Weytsman est donc prêt à amender le texte discuté pour que des actions puissent enfin être menées. Il faut réaménager certains espaces de liberté, personne ne peut le nier. L'orateur constate avec regret que la majorité rejette, avec un certain automatisme, une proposition de l'opposition, malgré ses évidentes qualités.

Mme Bianca Debaets partage la déception de M. Weytsman. L'intérêt de la proposition tombe sous le sens. Chacun reconnaît les bienfaits apportés par les chiens à leurs maîtres et la nécessité d'encadrer rigoureusement l'usage des espaces de liberté. Si ces espaces sont bien conçus et clôturés, tout le monde - et pas seulement les maîtres de chien - s'en félicite. Il n'y a pas vraiment de conflit entre usagers en pareille hypothèse. Par ailleurs, l'appel à projets lancé aux communes, présenté comme la panacée, n'a rien de nouveau mais remonte à la précédente législature. Le gouvernement en exercice n'apporte aucun accent nouveau. Le rejet annoncé de cette proposition de résolution n'est que le résultat d'un médiocre jeu politique.

III. Bespreking van de consideransen en van de streepjes van het verzoekend gedeelte en stemmingen

Geen enkel lid vraagt het woord.

De voorzitter beslist onmiddellijk over te gaan tot de stemming over het geheel van het voorstel.

IV. Stemming over het geheel van het voorstel van resolutie

Het voorstel van resolutie wordt in zijn geheel verworpen met 8 stemmen tegen 5, bij 1 onthouding.

– *Vertrouwen wordt geschonken aan de rapporteurs voor het opstellen van het verslag.*

De Rapporteurs

Jonathan de PATOUL
Aurélie CZEKALSKI

De Voorzitter

Tristan ROBERTI

III. Discussion des considérants et des tirets du dispositif et votes

Aucun membre ne demande la parole.

Le président décide de passer immédiatement au vote sur l'ensemble de la proposition.

IV. Vote sur l'ensemble de la proposition de résolution

La proposition de résolution, dans son ensemble, est rejetée par 8 voix contre 5 et 1 abstention.

– *Confiance est faite aux rapporteurs pour la rédaction du rapport.*

Les Rapporteurs

Jonathan de PATOUL
Aurélie CZEKALSKI

Le Président

Tristan ROBERTI